

بررسی نيازهای آموزش موکاران استان مرکزی

خلاصه^۲

خصوصی ترین بخش اقتصادی و زیربنای توسعه اقتصادی کشور، بخش کشاورزی است. از طرفی، این بخش دارای کمترین شاغلین تحصیل کرده و کارآمد است و سطح بهره وری فعالیتهای تولیدی به جز در بهره‌برداری های کلان و سرمایه داری، بایین است. با عنایت به این ویژگیها بازسازی منابع انسانی این بخش امری اجتناب ناپذیر است و پیش نیاز این حرکت، جهت بخشی علمی-کاربردی به فرایند برنامه‌ریزی ترویجی و توسعه بخشیدن به آن در سطح مناطق کشاورزی کشور است. در این فرایند تعیین نیازهای آموزشی بهره‌برداران، یکی از مهمترین مراحل انجام عملیات است و انجام تخصصی آن، نقش موثری در ارتقای سطح بهره‌وری دوره‌های آموزشی- ترویجی ایفا می‌نماید. بر اساس بررسیهای به عمل آمده، بسیاری از منتقدان نظام ترویج کشاورزی کشور ریشه ناکارایی این نظام را فقدان برخورد علمی با مسائل ترویجی و همچنین عدم مشارکت فعال و مؤثر بهره‌برداران در برنامه‌ریزی، اجرا و ارزشیابی برنامه‌های ترویجی تلقی می‌کنند. بر این اساس ضروری است که تجدیدنظر اساسی در نحوه تنظیم برنامه‌های آموزشی ترویج کشور انجام گیرد.

با توجه به اینکه در استان مرکزی ۳۵ درصد سطح زیر کشت باعثها به تاکستانها اختصاص دارد و عملکرد این محصول در مقایسه با عملکرد موردن انتظار، شکاف قابل توجهی را نشان می‌دهد، به منظور شناخت و تدوین نیازهای آموزشی موکاران استان مرکزی، تحقیق ذیل به اجرا گذاشته شد. روش تحقیق در این مطالعه پیمایشی بوده و جامعه تحقیق، کلیه موکاران استان مرکزی هستند که به روش نمونه‌گیری تصادفی دو مرحله‌ای، تعداد ۱۰۳ از آنها انتخاب گردیدند. ابزار سنجش، پرسشنامه‌ای شامل دو بخش مشخصات فردی و سوالات پژوهش بود که اعتبار ظاهری آن توسط سه تن از متخصصان علوم ترویج و آموزش کشاورزی و روابی آن از طریق بازآزمایی مورد تأیید قرار گرفت. بخشی از یافته‌های این تحقیق نشان می‌دهد که، بیشترین نیاز آموزشی موکاران به ترتیب در بخش‌های داشت گیاه مو و آماده سازی زمین (قبل از کاشت) متصرکز می‌باشد. در بخش کاشت، انتخاب رقم مناسب و در بخش داشت، شناخت زمان تشکیل گل در مو و نحوه کود دهی و آبیاری جزو مهمترین نیازهای آموزشی موکاران به شمار می‌آید.

واژه‌های کلیدی: نیاز، نیاز آموزشی، روش نیاز سنجی و موکار.

۹ به ۱۲ تن در هکتار و انگور دیم از ۱/۵ به ۳ تن در هکتار وجود دارد. بر این اساس ضروری است کیفیت تا بهترین عامل رسیدن به موقعیت مطلوب، یعنی منابع انسانی بهره بردار افزایش یابد.

به منظور ارتقای سطح کمی و کیفی توانمندی های بهره برداران با غاهای موکاری استان، اولین گام شناخت نیازهای آموزشی موکاران است که در این تحقیق، تمرکز اصلی بر روروی نیازهای آموزشی موکاران در بخشهاي آماده سازی زمین، کاشت و داشت گیاه مو می باشد. در ادامه پس از توضیح اجمالی مباحثت مربوط به نیاز و نیاز آموزشی به تشريح طرح تحقیق، ارائه یافته های حاصله و نتیجه گیری پرداخته می شود.

نیاز ۳ و نیاز آموزشی^۴

این واژه اولین بار در مباحثت روانشناسی در اوایل دهه ۱۹۳۰ به کار گرفته شد و تاکنون از آن تعاریف مختلفی ارائه شده است. گروهی از متخصصین روانشناسی آن را احساس کمبودی می دانند که شخص نسبت به وضعیت مطلوب می نماید^(۴). آرچام بالات^۵ آن را به عنوان

بخش کشاورزی کشورهای در حال توسعه به نسبت سایر بخشها، از مزایای نسبی فراوانی برخوردار است. عدم نیاز به مواد اولیه وارداتی، تأمین غذای مردم جامعه به ویژه مولدهای سایر بخشهاي اقتصادی، تأمین بخشی از مواد اولیه بخش صنعت، تولید ارز و در نهایت عدم اجازه به کشورهای استکباری در جهت استفاده از غذا به عنوان یک ابزار سیاسی در صحنه بین المللی، از جمله مزایای نسبی بخش کشاورزی به شمار می آیند. در این میان، تولیدات با غیر کشور در مقایسه با تولیدات زراعی، که بخش عمدهای از صادرات محصولات کشاورزی را به خود اختصاص داده، از ارزش بالاتری برخوردار است.

بر اساس مطالعات انجام شده هم اکنون فقط یک سوم زمینهای قابل کشت کشور تحت پوشش کشت محصولات کشاورزی قرار گرفته و عملکرد بسیاری از محصولات هنوز با استاندارد جهانی فاصله زیادی دارد. بنابراین زمینهای بکر فراوانی برای توسعه کمی و کیفی در

بخش از یافته های این تحقیق نشان می دهد که، بیشترین نیاز آموزشی موکاران به ترتیب در بخش های داشت گیاه مو، کاشت گیاه مو و آماده سازی زمین (قبل از کاشت) متمرکز می باشد. در بخش کاشت، "انتخاب رقم مناسب" و در بخش داشت، "شناخت زمان تشکیل گل در مو" و "نحوه کود دهنده و آبیاری" جزو مهمترین نیازهای آموزشی موکاران به شمار می آید.

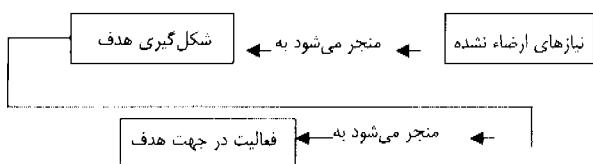
بخش کشاورزی وجود دارد که در صورتی که اهرمهای مداخله گر مانند بهره بردار، عوامل تولید (آب، خاک، بذر و ...) و متخصص علوم کشاورزی، از لحاظ کارآیی و سطح بهره وری در جایگاه شایسته ای قرار داشته باشند، توسعه بخش تحقیق می یابد. یکی از مهمترین اهرمهای فوق الذکر، بهره برداران کشاورزی هستند که، توان دانشی و مهارتی ایشان نقش بارزی در میزان سرعت توسعه ایفا می نماید.

انگور و فرآورده های ناشی از آن به خصوص در صادرات محصولات خشکبار، مکان مهمی را به خود اختصاص داده است. در استان مرکزی ۳۵ درصد سطح زیر کشت باغات به موکاری اختصاص دارد. متوسط عملکرد انگور آبی و دیم، به ترتیب ۹ و ۱/۵ تن در هکتار است که با توجه به موقعیت آب و هوای استان، بر اساس مطالعات محققین و کارشناسان علوم باغی، زمینه افزایش عملکرد انگور آبی از

می کوید نیاز انگیزende ای است که باعث ایجاد رفتاری خاص در انسان می شود^(۱). رخشنان نیز اشاره می کند، نیاز فاصله بین وضعیت در کجا هستیم؟ و در کجا باید باشیم؟ است. عده ای تصور می کنند نیاز همان

هدفی است که فرد با انجام یکسری فعالیت‌ها قصد دستیابی به آن را دارد^(۶). ولی باید اذعان نمود نیاز با هدف تفاوت دارد. هدف رسیدن از وضعیت موجود به وضعیت ممکنه است ولی نیاز رسیدن از وضعیت حال به وضعیت مطلوب است. توجه به این نکته ضروری است که همیشه رسیدن به وضعیت مطلوب ممکن نیست یا بسیار مشکل است؛ لذا همیشه اشخاص و مؤسسه‌ای باید با توجه به شرایط موجود و امکانات در دسترس، هدف را رسیدن به وضعیت ممکنه قرار دهند^(۷). واژه نیاز می‌تواند گمراه کننده نیز باشد؛ چه بسا آنچه به نیازها نسبت داده می‌شود چیزی جز آرزوهای شخصی یا امیدهای واهی نباشد^(۸). از جانب دیگر هدفها، راههای ارضی نیازها به شمار می‌آیند. زمانی که نیازها در درون فرد مطرح هستند، اهداف به عنوان ابزار خارجی برای اراضی این نیازها مطرح می‌باشند^(۹). این مطلب در شکل (۱) نشان داده شده است.

شکل (۱): ارتباط بین نیاز و هدف

با اقتباس از تعاریف نیاز، تعاریف مختلفی از نیازهای آموزشی صورت گرفته است. از جمله آنکه نیاز آموزشی را اختلاف بین وضع

بی توجهی به این امر مهم نتیجه‌ای جز عدم تطابق محتوای آموزشی برنامه‌ها با نیازهای آموزشی واقعی کشاورزان به دنبال ندارد. اصولاً طرح ریزی و اجرای برنامه‌های آموزشی بدون تعیین نیازهای واقعی فرآگیران مانند ساختن یک بنا بدون طرح و نقشه صحیح است. نگاهی به وضعیت کلاسهای آموزشی، ترویجی کشاورزان در غالب نقاط کشور حکایت از همین موضوع دارد. نتایج بسیاری از مطالعات درخصوص دلایل عدم کارآئی کلاسهای ترویجی کشاورزان و عدم علاقه‌مندی کشاورزان به شرکت در این کلاسهای نشان دهنده همین در این کلاسهای نشان دهنده همین موضوع است.

در رابطه با استفاده از روش خاص نیاز سنجی آموزشی ویژه شاغلین واحدهای موکاری در این تحقیق از خود موکاران استفاده شده است. دلایلی از جمله،

آشنایی موکاران با نیازها و مشکلات خود، فقدان کارشناسان با غایبی دارای اطلاعات کامل از مسائل و مشکلات موکاران استان مرکزی موجب گردیده تا در این تحقیق منبع اصلی اطلاعات، موکاران استان باشند.

موقعیت کشت انگور در بخش کشاورزی استان مرکزی

در ایران در حدود ۲۵۰ رقم انگور کشت می‌شود ولی مبدأ و تاریخچه کاشت آن نامشخص است. بر اساس آخرین آمار ارائه شده، سطح زیر کشت انگور آبی در سالهای زراعی ۶۸-۶۹ و ۷۴-۷۵ به ترتیب ۱۴۲۳۷۸۶ و ۲۴۲۳۶۲ هکتار می‌باشد و میزان تولید نیز به ترتیب ۱۴۲۱۶۸ و ۱۹۷۸۲۵۴ تن است. در استان مرکزی زراعی ۶۸-۶۹ و ۷۴-۷۵ به ترتیب ۶۱۲۲۰ و ۹۵۷۲۳ تن بوده است. بنابراین ملاحظه می‌گردد در سال زراعی ۷۴-۷۵ نزدیک به ۴/۳۸ درصد سطح زیر کشت انگور آبی کشور به استان مرکزی اختصاص داشته است (۹ و ۱۰).

در استان مرکزی ۳۵ درصد سطح زیر کشت باغات به تاکستانها اختصاص دارد و عملکرد این محصول در مقایسه با عملکرد مورد انتظار، شکاف قابل توجیه را نشان می‌دهد

موجود آموزشی و وضع مطلوب آموزشی تعریف می‌کنند. بوریچ^(۱۱) نیاز آموزشی را اختلاف بین یک هدف آموزشی و عملکرد فرآگیر در ارتباط با این هدف مطرح می‌کنند^(۱۰). در تحلیل سیستمی نظام آموزشی، نیاز آموزشی را اختلاف بین بروندادها تلقی می‌کنند^(۱۱). در تحلیل سیستمی عواملی مانند دروندادها، فرآیندها، بروندادها و بازخورد مطرح هستند. در اینگونه تجزیه و تحلیل‌ها اختلاف بین برونداد کنونی و برونداد مطلوب سیستم، به عنوان نیاز آموزشی مطرح می‌گردد.

روش نیاز سنجی آموزشی

روشهای مختلفی برای برآوردن نیازهای آموزشی وجود دارد که شرایط و ویژگی‌های فرآگیران، علوم موربد بررسی و مسائل محیطی در انتخاب نوع روش تأثیر به سزایی دارند. البته هر یک از متخصصین علوم آموزشی بر اساس نوع دیدگاه و قالب فکری که دارند، روش خاصی را برای انجام این کار توصیه می‌کنند. جان دیوی بی‌متکر و طراح مکتب تجربه گرایان معتقد است برنامه‌های آموزشی باید بر

هدفهای تحقیق^۹

هدف اساسی:

- بررسی سطح دانش و مهارت شاغلین واحدهای موکاری استان مرکزی.

هدفهای ویژه:

تعیین نیازهای آموزشی شاغلین واحدهای موکاری در مرحله قبل از کاشت (اماده‌سازی زمین)، کاشت و داشت مو و اولویت‌بندی آنها

- بررسی وضعیت کلاسها و دوره‌های آموزشی شاغلین واحدهای موکاری.

پیش‌فرضهای تحقیق^۹

تحقیق حاضر بر یکسری فرضهای استوار است که محقق با اتكا بر

آنها، مراحل مختلف تحقیق را به اجرا می‌گذارد. این فرضها عبارتند از:

۱- موکاران توانایی بیان نیازهای آموزشی خود را دارند؛

۲- موکاران به رفع نیازهای آموزشی و ارتقای دانش و مهارت خود در این خصوص اهمیت می‌دهند؛

۳- اعضای تمونه تحقیق، نماینده واقعی جامعه مورد نظر هستند؛

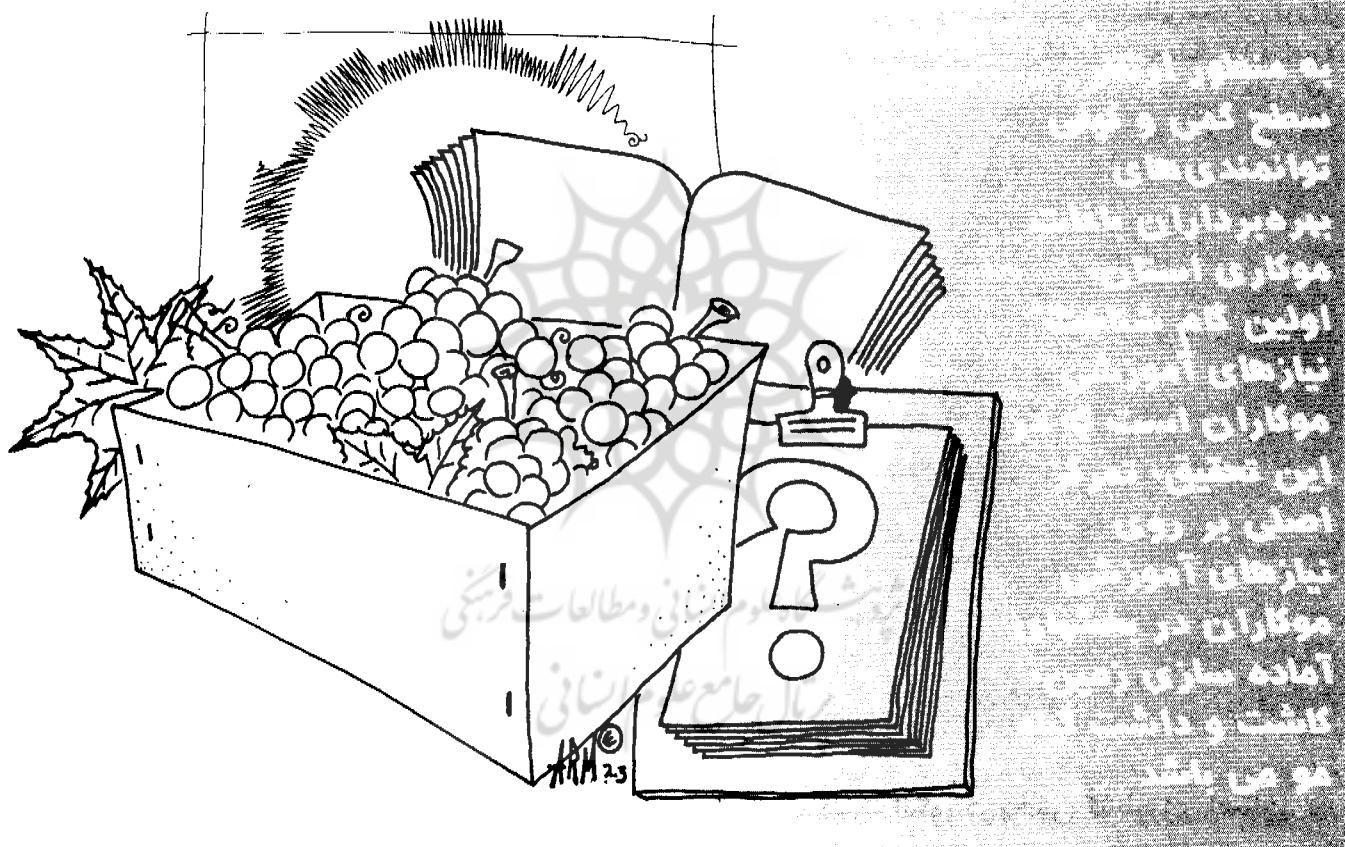
۴- موکاران پاسخ‌هایشان واقعی است و در این امر صادقانه عمل می‌کنند.

روش تحقیق^{۱۰}

روش تحقیق در این پژوهش، پیمایشی^{۱۱} است. متغیرهای مستقل^{۱۲}

سؤالات تحقیق^{۱۰}

به منظور دستیابی به هدفهای تحقیق، سوالاتی به شرح ذیل نادوین

تحقیق شامل خصوصیات فردی موکاران مانند شهرستان محل زندگی (X1)، سطح سواد موکار (X2)، سطح سواد همسر موکار (X3)،

سن موکار (X4)، تعداد فرزندان موکار (X5)، سابقه موکاری (X6)،

سطح زیر کشت محصولات باخی (X7)، سطح زیر کشت مو (X8)،

کلاسهای ترویجی برگزار شده در سال (X9)، کلاسهای ترویجی برگزار شده قبل از سال (X10)، عملکرد محصول در سال (X11)،

عملکرد محصول در سال (X12)، عملکرد محصول در سال (X13)، بازدید مروری از تاکستان در سال (X14) و میزان حضور در

دفتر کار مروری برای رفع مسائل زراعی (X15) می‌باشد. متغیرهای

گردیده است که در بخش تجزیه و تحلیل داده‌های آماری به این سوالات پاسخ داده خواهد شد.

۱- در برنامه‌ریزیهای اتی ترویجی، اولویت آموزش‌های ترویجی با کدامیک از سه گروه دانش و مهارتهای مربوط به موکاری می‌باشد؟

الف - آماده‌سازی زمین:

ب - کاشت درختچه مو:

ج - داشت درختچه مو.

۲- ویژگی‌های فردی موکاران چه تاثیری بر سطح دانش و مهارت آنان در سه زمینه مذکور دارد؟

وابسته^{۱۳} تحقیق نیز شامل پرسش‌های مربوط به سطح دانش موکاران در خصوص مسائل کشاورزی موکاری است. این پرسش‌ها در سه زمینه آماده‌سازی زمین، کاشت و داشت مربوده و هر یک از سه زمینه مذکور دارای بخش‌های متعدد دیگری نیز می‌باشد.

نمونه گیری^{۱۴}

جامعه تحقیق شامل کلیه موکاران استان مرکزی است که با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی دو مرحله‌ای، ابتدا هفت شهرستان برگزیده شدند. سپس با در نظر گرفتن تعداد تقریبی بهره‌برداران واحدهای موکاری بطور تصادفی از هر شهرستان تعدادی برگزیده

جدول شماره (۱) اعضاء نمونه تحقیق به تفکیک شهرستان			
نام شهرستان	شاخص	تعداد	درصد تجمعی
ساوه		۹	۸/۷
اراک		۴۶	۴۴/۷
سریند		۲	۱/۹
خمین		۹	۸/۷
تفرش		۱۲	۱۱/۷
شازند		۱۷	۱۶/۵
خنداب		۸	۷/۸
جمع		۱۰۳	۱۰۰

شدنده که توزیع آنها در جدول شماره یک مورد اشاره قرار گرفته است.

ابزار سنجش، رویه تحقیق و روش تجزیه و تحلیل داده‌ها

با بررسی دیدگاه کارشناسان مجری در زمینه مسائل موکاری استان مرکزی و سطح دانش و مهارت بهره‌برداران واحدهای موکاری و همچنین با توجه به استاندارد توانایی‌های دانشی و مهارتی موکاران پرسشنامه اولیه شامل پنجاه سوال در موضوعات ذیل ساخته شد.

- ۱- آماده‌سازی زمین
- ۲- کاشت درختچه مو
- ۳- انتخاب رقم
- ۴- کاشت مو
- ۵- نحوه افزایش و رشد
- ۶- داشت درختچه مو
- ۷- زمان تشکیل گل در مو
- ۸- نحوه کود دهی و آبیاری
- ۹- تربیت و هرس
- ۱۰- شناخت و مبارزه با آفات
- ۱۱- شناخت و مبارزه با بیماریها
- ۱۲- شناخت و مبارزه با علفهای هرز

پس از روان‌سازی و ساده‌سازی سوالات جهت سنجش سطح پایایی^{۱۵} ابزار سنجش با استفاده از روش بازآزمایی با فاصله ۱۵ روز

یافته‌ها و بحث:

یافته‌های مربوط به مشخصات فردی موکاران

شهرستان محل زندگی غالب اعضای نمونه (۴۴/۷ درصد) شهرستان اراک بوده و ۳۵ درصد آنان بی‌سواد بودند. از این تعداد فقط ۱۲/۷ درصد دارای مدرک تحصیلی دوران دبیرستان، دیبلم و بالاتر بودند. همچنین ۵۱ درصد همسران آنان نیز بی‌سواد بودند. ۴۳ درصد موکاران

موکاری دارند. با توجه به نظرات موکاران در طول سالهای قبل از ۱۳۷۷، در مناطق مختلف، ۱ الی ۷ مرتبه کلاس ترویجی برگزار شده و در بسیاری از مناطق کلاسی در این خصوص برگزار نشده است. از لحاظ عملکرد محصول انگور بالاترین درصد موکاران در طول سالهای زراعی ۷۶ الی ۷۸، در گروه عملکردی کمتر از یک تن در هکتار قرار دارند. با توجه به یافته‌های جمع آوری شده، درصد از موکاران تعداد مراجعات مروجین و کارشناسان ترویج را به موسستان خود صفر تلقی کرده‌اند و ۷۲ درصد نیز پاسخی ارائه نداده‌اند. از طرفی ۲۳/۳ درصد موکاران هیچگونه مراجعتی به دفتر کار مروجین در خصوص رفع مسائل موکاری خود نداشته‌اند و ۵۲/۴ درصد نیز پاسخی در این

بیش از ۵۰ سال سن دارند و سن فقط ۱۹/۴ درصد کمتر از ۳۰ سال می‌باشد.

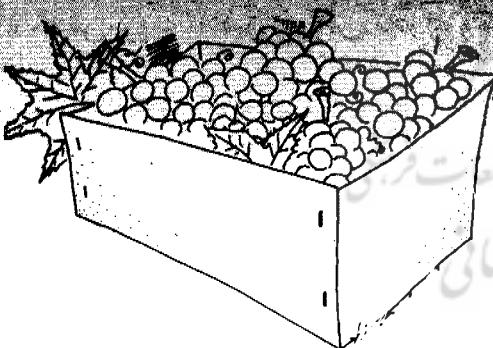
۴۶ درصد موکاران بیش از ۶ فرزند داشته و شغل اصلی ۸۵ درصد آنان کشاورزی است و فقط ۱۵ درصد آنان شغل دوم خود را مرتبط با کشاورزی در نظر گرفته‌اند. به طور کلی ۸۱/۶ درصد موکاران کمتر از یک هکتار موکاری داشته‌اند و ۸۵/۴ درصد نیز بیش از ۵ سال سابقه

جدول (۲) ضرایب همبستگی پیرسون

متغیرها	ضرایب	متغیرها	ضرایب
۰/۴۷	X26,X99	۰/۶۶	X1,X74
۱	X27,X100	۰/۲۹۳	X2,X75
۰/۵۴	X28,X101	-	-
۱	X29,X102	۰/۳۸	X4,X77
۱	X30,X103	۰/۴۲	X5,X78
۰/۱۷	X31,X104	۰/۱۶	X6,X79
۰/۳۱	X32,X105	۰/۳۱	X7,X80
۰/۳۱	X33,X106	۰/۶	X8,X81
۰/۳	X34,X107	۰/۴	X9,X82
۱	X35,X108	۰/۱۹	X10,X83
۰/۱۸	X36,X109	۰/۳۵	X11,X84
۱	X37,X110	۱	X12,X85
۰/۱	X38,X111	۰/۵	X13,X86
۱	X39,X112	۱	X14,X87
۱	X40,X113	۰/۱۸	X15,X88
۰/۲	X41,X114	۰/۴۷	X16,X89
۰/۸	X42,X115	۱	X17,X90
۰/۵	X43,X116	۰/۳۱	X18,X91
۰/۱۱	X44,X117	۱	X19,X92
۰/۲۵	X45,X118	۰/۲	X20,X93
۰/۴	X46,X119	۰/۵	X21,X94
۰/۳۱	X47,X120	۰/۱	X22,X95
۰/۹	X48,X121	۰/۲۵	X23,X96
۰/۳۵	X49,X122	۰/۶۶	X24,X97
۱	X50,X123	۰/۳	X25,X98

جدول شماره (۳) توزیع پاسخهای موکاران در خصوص سطح دانش و مهارت آنها در زمینه "اماده‌سازی زمین"

درصد تجمعی	درصد تجمعی	شاخص‌ها		
		فرآوانی	درصد	سطح
۰/۹۷	۰/۹۷	۱	<۱	
۲۴/۲۷	۲۳/۳	۲۴	۱-۲	
۶۶/۹۷	۴۲/۷	۴۴	۳-۴	
۱۰۰	۳۳	۳۴	۵≤	
-	۱۰۰	۱۰۳	جمع	

جدول شماره (۳) توزیع پاسخهای موکاران در خصوص سطح دانش و مهارت آنها در زمینه "اماده‌سازی زمین"

آماده‌سازی زمین برای بسیاری از محصولات کشاورزی از تشابه نظری برخوردار است، در نتیجه به دلیل سابقه کشاورزی آنها و نیز تجربه بالای موکاران در آماده‌سازی زمین برای محصولات زراعی و یا غیر مختلف، در خصوص موضوع مذکور این چنین یافته‌ای بدست آمده باشد.

از جانب دیگر بررسی اثر سطوح مختلف متغیرهای مستقل تحقیق (مورد اشاره در بخش روش تحقیق) بر متغیر وابسته آماده‌سازی زمین نشان می‌دهد که فقط اختلاف معنی داری بین اثر سطوح مختلف متغیر شهرستان محل زندگی، سطح سواد موکار، سن موکار و سابقه موکاری، با متغیر آماده‌سازی زمین وجود دارد و بین اثر سطوح مختلف سایر متغیرهای مستقل مورد بررسی با متغیر وابسته مذکور اختلاف معنی داری در سطوح احتمال ادرصد و ۵ درصد وجود ندارد.

زمینه از آنه نداده اند.

یافته‌های مربوط به سوالات تحقیق

سطح دانش و مهارت موکاران در خصوص «آماده‌سازی زمین» همانطور که یافته‌های موجود در جدول ۳ نشان می‌دهد، دانش و مهارت بیش از ۷۵ درصد موکاران در زمینه «آماده‌سازی زمین» می‌باشد. بر این اساس، تنها ۲۴/۲۷ درصد پایین تر از حد متوسط و در سطح ضعیف قرار دارند.

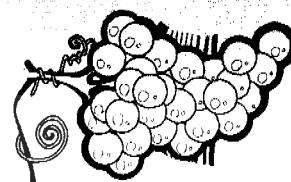
از طرف دیگر میانگین توان دانشی و مهارتی موکاران در زمینه آماده‌سازی زمین، ۳/۸۳ می‌باشد. به عبارت دیگر سطح توان دانشی و مهارتی موکاران در این زمینه به طور کلی بیش از حد متوسط و نزدیک به سطح مناسب است. به نظر می‌رسد که احتمالاً با توجه به اینکه

یکی از مهمترین موانع تحقق کارایی مطلوب برنامه‌های آموزشی- ترویجی، عدم سنجش صحیح نیازهای آموزشی واقعی کشاورزان و عدم تدوین محتوای دوره‌های آموزشی مطابق با کمبودهای دانشی و مهارتی

جدول شماره (۴) نتایج تجزیه واریانس (ANOVA) متغیر وابسته "آماده‌سازی زمین" و متغیرهای مستقل

		X15 الى X1		متغیرهای مستقل	
F-Prob	F-Ratio	M	S	F-Prob	F-Ratio
.0/۶۴	.۰/۹۲	X10	.۰/۰۰۰	.۹/۱۲	X1
.۰/۱۸	۱/۶	X11	.۰/۰۰۲	۳/۲۸	X2
.۰/۲۷	۱/۳	X12	.۰/۲	۱/۴	X3
.۰/۱۹	۱/۶	X13	.۰/۰۳	۳/۱	X4
.۰/۴۶	۱/۰۵	X14	.۰/۳۷	۱/۰۵	X5
.۰/۵۸	.۰/۵۴	X15	.۰/۰۰۰۶	۵/۳	X6
			.۰/۸	.۰/۴۵	X7
			.۰/۹	.۰/۲۶	X8
			.۰/۳	.۱/۸	X9

به منظور ارتقاء سطح کمی و کیفی توانایی‌های دانش و مهارتی موکاران استان مرکزی، برنامه‌ریزی درازمدت ترویجی امری بدین است. بر این مبنای ضروری است تا بخش‌های تخصصی که در آن زمینه‌ها، موکاران از صحف دانش و مهارتی بیشتری برخوردار هستند، در اولویت برنامه‌ها قرار گیرند و به تدریج در طول یک برنامه پنج ساله در مناطق موکاری استان تبلیغ شوند.

سطح دانش و مهارت موکاران در خصوص "کاشت مو"

بررسی داده‌های مندرج در جدول ۵ نشان می‌دهد: بیش از ۶۰ درصد موکاران در زمینه "کاشت مو" از سطح توان دانشی و مهارتی بین دو حد مناسب تا بسیار مناسب برخوردارند، ولی در عین حال بیش از ۳۸ درصد نیز در این زمینه از موقعيت نامطلوبی برخوردار می‌باشند.

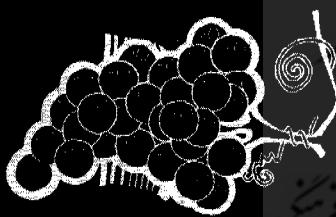
نگاهی به میانگین سطح مذکور در میان موکاران عضو نوونه تحقیق نشان می‌دهد که به طور کلی سطح امتیاز دانش و مهارت موکاران در زمینه "کاشت مو" ۷۲ می‌باشد که این میزان کمی بیش از حد ضعیف می‌باشد. بررسی تحلیلی موضوع نشان می‌دهد که پایین بودن سطح عملکرد مو در میان موکاران تحت بررسی، ضعف اطلاعاتی و مهارتی آنها در خصوص چگونگی کاشت صحیح بوته مو در مزارع خویش است. از جانب دیگر نگرشی بر یافته‌های موجود در جدول ۶ نشان می‌دهد از میان کلیه متغیرهای مستقل تحت بررسی، فقط سطوح مختلف متغیر "شهرستان" جدول شماره (۵) توزیع پاسخهای موکاران در خصوص سطح دانش و مهارت آنها در زمینه "کاشت مو"

سطح	فرآواتی	درصد تعديل شده	درصد	درصد تعجمی
۱<	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۷	۱
۱-۲	۳۹/۲۱	۳۸/۲۳	۳۷/۸۶	۳۹
۳-۴	۹۰/۲	۵۰/۹۸	۵۰/۴۸	۵۲
۵≤	۱۰۰	۹/۸	۹/۷	۱۰
بدون پاسخ	-	-	۰/۹۷	۱
جمع	-	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۳

جدول شماره (۶) نتایج تجزیه واریانس (ANOVA) متغیر وابسته "کاشت مو" متغیرهای مستقل X1 الی X15

F-Prob.	F-Ratio	متغیرهای مستقل	F-Prob.	F-Ratio	متغیرهای مستقل
۰/۲۶	۱/۳	X8	۰/۰۰۸	۳/۰۹	X1
۰/۴۲	۱/۱	X9	۰/۳۹	۱/۰۵	X2
۰/۱	۵۱/۲	X10	۰/۶۶	۰/۶۸	X3
۰/۱	۲/۰۹	X11	۰/۹	۰/۱۸	X4
۰/۷۴	۰/۴۸	X12	۰/۹۷	۰/۰۸	X5
۰/۴۸	۰/۸۷	X13	۰/۵۳	۰/۷۹	X6
۰/۳	۱/۵	X14	۰/۶۹	۰/۶	X7
۰/۹۴	۰/۰۵	X15	-	-	-

انگور و فرآورده‌های ناشی از آن به خصوص در صادرات محصولات خشکبار، مکان مهمی را به خود اختصاص داده است. در استان مرکزی ۳۵ درصد سطح زیر کشت باغات به موکاری اختصاص دارد. متوسط عملکرد انگور آبی و دیم، به ترتیب ۹ و ۱/۵ تن در هکتار است که با توجه به موقعیت آب و هوای استان، این ایام مطالعات محققان در این استان علوم باخی، زمینه ارزیابی عملکرد انگور آبی از ۹ به ۱۲ تن در هکتار و انگور دیم از ۱/۵ به ۳ تن در هکتار وجود دارد.

محل زندگی بروی متغیر وابسته کاشت گیاه مو مؤثر بوده است که تحلیل این موضوع در بخش‌های قلی مورد اشاره واقع شد. سایر یافته‌های مربوطه نیز حکایت از این موضوع دارد که غالب موکاران بدون توجه به ویژگی‌های فردی آنان در خصوص کاشت گیاه مو از ضعف دانشی و مهارتی رنج می‌برند و لازم است موضوع تخصصی مذکور در اولویت برنامه‌های آموزشی ترویجی قرار گیرد.

با توجه به تقسیم‌بندی زیر موضوعی (SUBJECT - SUB) موضوع تخصصی کاشت مو به آنتخاب رقم مناسب مو، کاشت صحیح مو و تحوه از دیاد و رشد مو نتایج بدست آمده نشان می‌دهد که میانگین امتیاز سطح دانش و مهارت موکاران در سه زمینه فوق به ترتیب ۶/۸۱ و ۶/۱۱ است. بنابراین ملاحظه می‌گردد بیشترین نقصان در توان دانشی و مهارتی موکاران مربوط به دو بخش آنتخاب رقم مناسب مو و تحوه از دیاد و رشد مو می‌باشد و لازم است در بخش موضوع تخصصی کاشت گیاه مو، دو موضوع فوق در صدر برنامه‌های آموزشی ترویجی قرار گیرد.

سطح دانش و مهارت موکاران در خصوص مرحله داشت گیاه مو

بر اساس بررسی‌های به عمل آمده که نتایج آن در جدول ۷ مورد اشاره واقع شده، توان دانشی و مهارتی بیش از ۹۶ درصد موکاران در

جدول شماره (۷) توزیع پاسخهای موکاران در خصوص سطح دانش و مهارت آنها در زمینه "داشت گیاه مو"				
سطح	فرآوانی	درصد	درصد تجمعی	شاخص
<۱	۶/۸	۶/۸	۷	
۱-۲	۹۶/۱۲	۸۹/۳۲	۹۲	
۳-۴	۱۰۰	۳/۸۸	۴	
۵-	۱۰۰	-	-	
جمع	-	۱۰۰	۱۰۳	

جدول شماره (۸) نتایج تجزیه واریانس (ANOVA) متغیر وابسته "کاشت گیاه مو" متغیرهای مستقل X15 الی X1

F-Prob	F-Ratio	متغیرهای مستقل	F-Prob	F-Ratio	متغیرهای مستقل
.۰/۷۷	.۰/۳۷	X8	.۰/۰۰۰	.۹/۱۲	X1
.۰/۶	.۰/۵۸	X9	.۰/۰۵	.۲/۰۵	X2
.۰/۸	.۰/۴۲	X10	.۰/۲۵	.۱/۳	X3
.۰/۱	.۲/۰۹	X11	.۰/۱۲	.۱/۹	X4
.۰/۰۹	.۲/۱۴	X12	.۰/۰۵۸	.۰/۶۴	X5
.۰/۰۵	.۲/۵	X13	.۰/۰۰۳	.۴/۳	X6
.۰/۰۸	.۳/۵	X14	.۰/۰۴	.۲/۵	X7
.۰/۸۲	.۰/۱۹	X15			

ردیفها	موضوعات	شاخص‌ها					کاشت مو	۱
		میانگین	استاندارد	مهرارتی	رتبه دانشی و	انحراف		
۱-۱	انتخاب رقم مناسب	۲/۲	۰/۶	۲	۲	۲	۲	۲
۱-۲	کاشت صحیح	۳/۱	۱/۲۲	۲	۲	۲	۲	۲
۱-۳	نحوه ازدیاد و رشد	۱/۶۱	۱/۰۶	۱	۳	۱	۱	۱
۲	آماده‌سازی زمین	۳/۸۳	۰/۸۴	۳	۱	۲	۳	۳
۳	داشت مو	۱/۹۳	۰/۶۴	۳	۱	۱	۳	۳
۳-۱	زمان تشكیل گل در مو	۱/۸۷	۰/۷۷	۴	۴	۵	۳-۱	۳-۱
۳-۲	نحوه کوددهی و آبیاری	۲/۵	۱/۰۱	۲	۲	۵	۳-۲	۳-۲
۳-۳	تریبیت و چگونگی هرس	۲/۵۳	۱/۲۸	۱	۱	۶	۳-۳	۳-۳
۳-۴	شناخت و مبارزه با بیماریها	۱/۸۹	۱/۴۲	۲	۲	۴	۳-۴	۳-۴
۳-۵	شناخت و مبارزه با آفات	۱/۵۱	۱/۲۲	۵	۵	۲	۳-۵	۳-۵
۳-۶	شناخت و مبارزه با علفهای هرز	۱/۲۷	۰/۶۶	۶	۶	۱	۳-۶	۳-۶

زمینه "داشت گیاه مو" در موقعیت نامطلوب و نامناسبی قرار دارد. فقط نزدیک به چهار درصد از یک موقعیت تقریباً مناسبی در ساختار تخصصی فوق برخوردارند. تقسیم‌بندی زیر موضوعی موضوع مذکور به "زمان تشكیل گل در مو، نحوه کوددهی و آبیاری گیاه مو، تربیت و چگونگی هرس گیاه مو، شناخت و مبارزه با آفات، شناخت و مبارزه با بیماریها" و شناخت و مبارزه با علفهای هرز نشان می‌دهد که میانگین توان دانشی و مهارتی موکاران در زیر موضوعات مذکور به ترتیب ۰/۸۷، ۰/۵۱، ۰/۵۳، ۰/۸۹، ۰/۵ و ۰/۲۷ است.

بنابراین ملاحظه می‌گردد که بیشترین ضعف دانشی و مهارتی موکاران در بخش "داشت گیاه مو" مربوط به شناخت و مبارزه با علفهای هرز، "شناخت و مبارزه با آفات" و "شناخت و مبارزه با بیماریها" می‌باشد. در نتیجه ضروری است تا موضوعات مذکور در اولویت برنامه‌ریزی ترویجی ارگانهای بخش کشاورزی استان مرکزی قرار گیرد.

از جانب دیگر بررسی از سطوح مختلف متغیرهای مستقل بر سطح امتیاز دانشی و مهارت موکاران در زمینه "داشت مو" نشان می‌دهد که اثر مذکور فقط در مورد متغیرهای شهرستان محل زندگی، سطح سواد موکار، سابقه موکاری، سطح زیر کشت محصولات باقی و عملکرد محصول در سال ۷۸ معنی دار شده است.

در بخش تخصصی "داشت مو" نیز ترتیب اولویت برنامه‌ها جهت انجام برنامه‌ریزی‌های ترویجی عبارتند از:

۱. کاشت صحیح مو
۲. انتخاب رقم مناسب مو
۳. نحوه ازدیاد و رشد مو
۴. شناخت و مبارزه با بیماری ها
۵. نحوه کوددهی و آبیاری
۶. تربیت و چگونگی هرس

نتیجه‌گیری و توصیه‌ها

یکی از مهمترین موانع تحقق کارایی مطلوب برنامه‌های آموزشی ترویجی، عدم سنجش صحیح نیازهای آموزشی واقعی کشاورزان و

اولویت برنامه‌ریزی ترویجی

به منظور ارتقاء سطح کمی و کیفی توانایی‌های دانشی و مهارتی موکاران استان مرکزی، برنامه‌ریزی درازمدت ترویجی امری بدینه است. بر این مبنای توجه به یافته‌های تحقیق مندرج در جدول شماره ۹ ضروری است تا بخش‌های تخصصی که در آن زمینه‌ها، موکاران از

- در دوره های آموزشی انجام پذیرد.
- ۱۰- ارتباط مروجان امور موکاری با موکاران از طریق حضور مستمر مروجان در تاکستانهای منطقه افزایش یابد.
 - ۱۱- عوامل انگیزشی (مادی و معنوی) لازم برای حضور مستمر و فعال موکاران در کلاسهای ترویجی فراهم گردد.
- منابع:**
- ۱- الونی، مهدی (۱۳۶۷)، مدیریت عمومی، انتشارات نشر، صص ۲۶-۷۰.
 - ۲- تفضلی، عنایت الله، جمشید حکمتی و پرویز فیروزه (۱۳۷۶)، انگور، انتشارات دانشگاه شیراز.
 - ۳- تقی پور ظهیر، علی (۱۳۶۹)، مقدمه ای بر برنامه ریزی آموزشی و درسی، انتشارات آگاه.
 - ۴- حاجی میر حیمی، سید داود (۱۳۷۴)، تدوین مدلی برای سنجش نیازهای آموزشی حرفة ای مروجین کشاورزی، پایان نامه فوق لیسانس دانشگاه شیراز، ۱۳۷۴.
 - ۵- خراسانی، فاطمه (۱۳۷۶)، انگور و صنایع تبدیلی آن در استان مرکزی، انتشارات سازمان کشاورزی استان مرکزی، ۱۳۷۶.
 - ۶- رخشان، فریدون (۱۳۷۰)، طراحی و تحلیل نظامهای آموزشی، انتشارات دنیا، ص ص ۳۵-۵۵.
 - ۷- رسول زادگان، حسین (۱۳۷۵)، میوه کاری در مناطق معتدل، انتشارات دانشگاه اصفهان.
 - ۸- ملک محمدی، ایرج (۱۳۷۲)، مبانی ترویج کشاورزی، انتشارات دانشگاه تهران.

پی نوشت ها:

- ۱- به ترتیب عضو هیأت علمی و مدرس دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک
- ۲- این مقاله بخشی از طرح جامع تحقیقاتی مصوب دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک می باشد.

3.Need

4.Educational Need

5.Archambault

6.Borich

7. Migler & Wardlow & Simon & Hutter

8.Research Question

9. Research Assumption

10. Research Method

11.Survey Research

12. Independent Variables

13. Dependent

14. Sampling

15. Reliability

16. Face Validity

عدم تدوین محتوای دوره های آموزشی مطابق با کمبودهای دانشی و مهارتی کشاورزان است. با توجه به اهمیت موکاری در اقتصاد کشاورزی استان مرکزی و سهم عمدۀ این محصول در صادرات محصولات کشاورزی استان به سایر نقاط کشور، ضروری است تا برنامه های جامع و مدون آموزشی بنظر بگیرد عملکرد و کیفیت محصول انگور استان، طراحی، اجرا و مورد ارزشیابی قرار گیرد.

بر همین اساس تحقیق حاضر به انجام رسیده و یافته های آن نشان می دهد که بیشترین مشکل دانش و مهارت موکاران مربوط به داشت مون بوده و کمترین مشکل دانشی و مهارتی آنان در خصوص آماده سازی زمین می باشد. بنابراین ضروری است با توجه به ترتیب اهمیت موضوعی هر یک از بخش های دانشی و مهارتی مربوط به داشت گیاه مو، اولویت برنامه های ترویجی به این موضوع اختصاص یابد. همچنین بخش دیگری از یافته ها نشان داده که بیشتر عوامل مؤثر در میزان دانش و مهارت موکاران، شهرستان محل زندگی، سطح سواد و ساقیه موکاری موکاران می باشد. در نتیجه ضروری است برنامه ریزان آموزشی بخش کشاورزی استان مرکزی، محتوای برنامه ها را برابر مبنای موقعیت واقعی متغیر های مذکور و نقش آنها قرار دهند.

در پایان پیشنهادهای ذیل که منبعث از نتایج تجزیه و تحلیل یافته های تحقیق است به منظور ارتفاع کیفیت برنامه های آموزشی، ترویجی موکاران استان مرکزی ارانه می گردد:

- ۱- با النجام مطالعات صحیح جدول توزیع جغرافیایی مناطق موکاری استان تهیه و برنامه های آموزشی-ترویجی با پیروی از این توزیع به اجراء گذاشته شود.

- ۲- برای اطلاع رسانی به موکاران جهت شرکت در کلاسهای ترویجی از روش های مختلف مانند دعوتنامه، حضور مروج در مساجد و محله ای تجمع کشاورزان، اطلاع به مدیران مدارس جهت در جریان گذاشتن موکاران از طریق فرزندانشان و حضور مروج در محل تاکستانها استفاده شود.

- ۳- برای اجراء مناسب دوره ها از کارشناسان مجرب و آگاه به آخرین نتایج تحقیقات و منابع موجود استفاده شود.

- ۴- ارزشیابی دوره ها به نحو صحیح انجام پذیرد و نوافض اجرای دوره های آموزشی به تدریج برطرف گردد.

- ۵- نرم افزارهای آموزشی لازم برای تسهیل یادگیری موکاران از پیش تهیه و در اختیار مدرسین کلاسهای ترویجی قرار گیرد.

- ۶- از مدرسینی استفاده شود که متخصص علوم ترویج و آموزش کشاورزی (با گرایش باغبانی) باشند و یا حداقل ضمن دارا بودن تخصص باغبانی، قبل از دوره های آموزشگری (علمی) علوم کشاورزی رانیز گذرانده باشند.

- ۷- اطلاعات و آمار دقیق از مشخصات فردی و آدرس موکاران تهیه و در نرم افزارهای رایانه ای قرار داده شود.

- ۸- برنامه ریزی کلاسهای ترویجی با توجه به مشخصات فردی موکاران صورت پذیرد.

- ۹- توسعه امکانات دیداری و شنیداری مراکز خدمات کشاورزی و افزایش تسلط مدرسین بر استفاده از امکانات مذکور از طریق شرکت